

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (prvá komora)

z 29. marca 2007 *

Vo veci T-369/00,

Département du Loiret (Francúzsko), v zastúpení: A. Cernelutti, advokát,

žalobca,

ktorého v konaní podporuje:

Scott SA, so sídlom v Saint-Cloud (Francúzsko), v zastúpení: Sir Jeremy Lever, QC,
J. Gardner, G. Peretz, barristers, R. Griffith a M. Papadakis, solicitors,

vedľajší účastník konania,

proti

Komisii Európskych spoločností, v zastúpení: G. Rozet a J. Flett, splnomocnení
zástupcovia,

* Jazyk konania: francúzština.

ktorej predmetom je návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie 2002/14/ES z 12. júla 2000 o štátnej pomoci poskytnutej Francúzskom v prospech Scott Paper SA/Kimberly-Clark [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 12, 2002, s. 1),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (prvá komora),

v zložení: predseda komory J. D. Cooke, sudcovia R. García-Valdecasas a I. Labucka,
tajomník: C. Kristensen, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 25. októbra 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

Skutkové okolnosti

- ¹ Roku 1969 spoločnosť Scott Paper Co. zriadená podľa amerického práva nadobudla spoločnosť Bouton Brochard zriadenú podľa francúzskeho práva a vytvorila samostatnú spoločnosť Bouton Brochard Scott SA, ktorá prevzala aktivity Bouton Brochard. Bouton Brochard Scott sa v novembri 1987 premenovala na Scott SA. Predmetnom činnosti tejto spoločnosti bola výroba papiera na hygienické a domáce použitie v priebehu obdobia rozhodujúceho v predmetnej veci.

- 2 Dňa 31. augusta 1987 mesto Orléans (Francúzsko), département du Loiret (Francúzsko) a Scott uzavreli dohodu o predaji pozemku s rozlohou 48 hektárov v priemyselnej zóne La Saussaye spoločnosti Scott a súčasne o asanačnom poplatku, ktorý sa mal vypočítať podľa preferenčnej sadzby (ďalej len „dohoda Scott“). Táto dohoda stanovila, že žalobca a mesto Orléans poskytnú v prospech Scott príspevok na úpravu pozemku v maximálnej výške 80 miliónov francúzskych frankov (FRF) (12,2 milióna eur).
- 3 Uskutočnenie štúdií a prác nevyhnutných na úpravu dotknutého pozemku bolo zverené spoločnosti so zmiešaným vlastníctvom pre investičný rozvoj Loiret (ďalej len „Sempel“). Z dohody z 12. septembra 1987 uzavretej medzi žalobcom, mestom Orléans a Sempel (ďalej len „dohoda Sempel“) vyplýva, že mesto Orléans postúpilo spoločnosti Sempel 68 hektárov za jeden symbolický frank. Okrem toho z článku 4 dohody Scott, ako aj z článku 12 dohody Sempel vyplýva, že posledná uvedená predá spoločnosti Scott 48 hektárov a závod so skladom za 31 miliónov FRF (4,7 milióna eur), teda za cenu 65 FRF/m².
- 4 V novembri 1996 francúzsky Dvor audítorov uverejnil verejnú správu pod názvom „Zásahy miestnych a regionálnych orgánov v prospech podnikov“. Účelom tejto správy bolo upozorniť na niektoré pomoci prípadne poskytnuté francúzskymi miestnymi a regionálnymi orgánmi v prospech niektorých podnikov a osobitne na prevod pozemku s rozlohou 48 hektárov v priemyselnej zóne La Saussaye na spoločnosť Scott.
- 5 Po uverejnení tejto správy bola Komisii listom z 23. decembra 1996 doručená sťažnosť týkajúca sa preferenčných podmienok, za ktorých mesto Orléans a département du Loiret predali tento pozemok s rozlohou 48 hektárov spoločnosti Scott a sadzby, ktorá jej bola priznaná, pokiaľ ide o asanačný poplatok.

- 6 Listom zo 17. januára 1997 si Komisia vyžiadala od francúzskych orgánov dodatočné informácie. V čase od januára 1997 do apríla 1998 si francúzske orgány a Komisia zasielali korešpondenciu týkajúcu sa vyžiadaných informácií a upresnení.
- 7 Kimberly-Clark Corp. kúpila v januári 1996 akcie Scott. Táto spoločnosť oznámila zatvorenie závodu v januári 1998. Majetok závodu, konkrétne pozemok a papiereň kúpila v júni 1998 spoločnosť Procter & Gamble (ďalej len „P & G“).
- 8 Listom z 10. júla 1998 Komisia informovala francúzske orgány o jej rozhodnutí z 20. mája 1998 o začatí konania podľa článku 88 ods. 2 ES a vyzvala ich, aby predložili svoje pripomienky a odpovedali na niektoré otázky. Dotknuté strany boli informované o začatí konania a boli vyzvané, aby uviedli svoje prípadné pripomienky k dotknutým opatreniam uverejnením vyššie uvedeného listu v *Úradnom vestníku Európskych spoločenských* z 30. septembra 1998 (Ú. v. ES C 301, s. 4).

Napadnuté rozhodnutie

- 9 Podľa konania vo veci formálneho zisťovania prijala Komisia 12. júla 2000 rozhodnutie 2002/14/ES o štátnej pomoci poskytnutej Francúzskom v prospech Scott Paper SA/Kimberly-Clark [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 12, 2002, s. 1, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Po podaní tejto žaloby (pozri bod 13 nižšie) Komisia 2. marca 2001 oznámila Francúzskej republike opravu napadnutého rozhodnutia. Článok 1 a odôvodnenia č. 172, č. 217, ako aj odôvodnenie č. 239b písm. a) napadnutého rozhodnutia tak boli zmenené.

10 Napadnuté rozhodnutie vo svojej zmenenej verzii stanovuje:

„Článok 1

Štátna pomoc vo forme preferenčnej ceny pozemku a preferenčnej sadzby asanačného poplatku, ktorú Francúzsko poskytlo v prospech spoločnosti Scott vo výške 39,58 milióna FRF (6,03 milióna eur) alebo v aktualizovanej hodnote 80,77 milióna FRF (12,3 milióna eur), pokiaľ ide o preferenčnú cenu pozemku..., je nezlučiteľná so spoločným trhom.

Článok 2

1. Francúzsko prijme všetky potrebné opatrenia na to, aby príjemca pomoci uvedenej v článku 1, ktorá už bola protiprávne poskytnutá, túto pomoc vrátil.

2. Vrátenie sa uskutoční bez odkladu v súlade s postupmi vnútroštátneho práva, pokiaľ umožňujú okamžitý a účinný výkon predmetného rozhodnutia. Pomoc, ktorá sa má vrátiť, zahŕňa úroky od času, kedy bola pomoc daná k dispozícii príjemcovi až do jej vrátenia. Úroky sa vypočítajú na základe referenčnej sadzby používanej pre výpočet ekvivalentu subvencie v rámci pomoci na regionálne účely.“ [*neoficiálny preklad*]

- 11 Pokiaľ ide o zdanenie úrokov, Komisia uviedla (odôvodnenie č. 239 napadnutého rozhodnutia):

„Na účely obnovenia hospodárskych podmienok, ktoré by sa vzťahovali na podnik, ak by mu nezlučiteľná pomoc nebola poskytnutá, musia francúzske orgány prijať všetky opatrenia nevyhnutné na to, aby sa odstránili zvýhodnenia, ktoré vyplývajú z pomoci a táto pomoc bola príjemcom vrátená.

Pomoc musí byť vrátená v súlade s postupmi upravenými francúzskym právom. Pomoc, ktorá má byť vrátená, zahŕňa úroky od dátumu poskytnutia pomoci až do dátumu jej účinného vrátenia, vypočítané na základe referenčnej sadzby používanej pre výpočet čistého ekvivalentu subvencie v rámci pomoci na regionálne účely vo Francúzsku.“ [*neoficiálny preklad*]

- 12 Aktualizovaná hodnota pomoci, ktorá má byť vymáhaná, vypočítaná Komisiou, konkrétne suma 80,77 milióna FRF (pozri bod 10 vyššie), berie do úvahy uplatnenie úrokovej sadzby od dátumu priznania protiprávnej pomoci až do vydania napadnutého rozhodnutia. Táto úroková sadzba zodpovedá referenčnej sadzbe používanej Komisiou na vyhodnotenie prvku pomoci verejných subvencií vo Francúzsku, konkrétne „5,7 % od 1. januára 2000“ (odôvodnenia č. 172 a č. 239 napadnutého rozhodnutia).

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 13 Žalobca návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 4. decembra 2000 podal žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

- 14 Spoločnosť Scott návrhom podaným do kancelárie 30. novembra 2000 a zapísaným pod spisovou značkou T-366/00, podala žalobu, ktorej predmetom bola tiež čiastočná neplatnosť napadnutého rozhodnutia.
- 15 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 19. marca 2001 podala spoločnosť Scott návrh na vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania na podporu žalobcu.
- 16 Uznesením predsedu piatej rozšírenej komory z 10. mája 2001 bol spoločnosti Scott povolený vstup do konania ako vedľajšiemu účastníkovi na podporu žalobcu.
- 17 Na žiadosť Scott sa Súd prvého stupňa rozhodol vyjadriť pred samotným vyjadrením vo veci samej v prvom rade k otázke premlčania vznesenej spoločnosťou Scott vo veci T-366/00 podľa článku 15 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).
- 18 Rozsudkami z 10. apríla 2003 Súd prvého stupňa zamietol žaloby podané žalobcom a spoločnosťou Scott v rozsahu, v akom boli založené na porušení článku 15 nariadenia č. 659/1999 s tým, že o príslušných trovách konania sa rozhodne neskôr (rozsudky z 10. apríla 2003, Scott/Komisia, T-366/00, Zb. s. II-1763, a Département du Loiret/Komisia, T-369/00, Zb. s. II-1789). Vo vzťahu k zvyšku sa rozhodlo o pokračovaní v konaniach.
- 19 Súd prvého stupňa prerušil konanie v predmetnej veci, ako aj vo veci T-366/00 až do vydania rozsudku Súdneho dvora o odvolaní podanom spoločnosťou Scott proti rozsudku Scott/Komisia, už citovanému v bode 18 vyššie.

- 20 Rozsudkom zo 6. októbra 2005, Scott/Komisia (C-276/03 P, Zb. s. I-8437), Súdny dvor zamietol odvolanie podané spoločnosťou Scott proti rozsudku z 10. apríla 2003, Scott/Komisia, už citovanému v bode 18 vyššie.
- 21 Listom z 10. novembra 2005 Súd prvého stupňa vyzval účastníkov konania, aby predložili svoje pripomienky k pokračovaniu v konaní vzhľadom na rozsudok zo 6. októbra 2005, Scott/Komisia, už citovaný v bode 20 vyššie. Žalobca vo svojej odpovedi z 24. novembra 2005 potvrdil, že trvá na svojich žalobných dôvodoch vo veci samej na podporu žaloby.
- 22 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania vyzval účastníkov konania, aby písomne odpovedali na sériu otázok. Účastníci konania tejto výzve vyhoveľi.
- 23 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté na pojednávaní 25. októbra 2006.
- 24 Žalobca navrhol, aby Súd prvého stupňa:
- zrušil napadnuté rozhodnutie v časti, v ktorej vyhlasuje za protiprávnu štátnu pomoc poskytnutú vo forme preferenčnej ceny pozemku a nariaďuje vrátenie sumy 39,58 milióna FRF (6,03 milióna eur) alebo v aktualizovanej hodnote 80,77 milióna FRF (12,3 milióna eur),
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

25 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu ako nedôvodnú,
- zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

26 Spoločnosť Scott, vedľajší účastník konania na podporu návrhov žalobcu, navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- vyhlásil žalobu za dôvodnú,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Právny stav

27 Žalobca na podporu svojej žaloby uvádza dva žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod vychádza z porušenia zásad zákazu retroaktivity práva Spoločenstva a právnej istoty, ako aj článkov 87 ES a 253 ES tým, že Komisia uplatnila svoje oznámenie 97/C 209/03 týkajúce sa prvkov štátnej pomoci obsiahnutých v predajoch pozemkov a budov orgánmi verejnej moci (Ú. v. ES C 209, 1997, s. 3). Druhý žalobný dôvod vychádza z porušenia článku 87 ods. 1 ES a článku 253 ES. Tento druhý žalobný dôvod je rozdelený na päť častí, týkajúcich sa týchto aspektov napadnutého rozhodnutia:

- uverejnenie predaja dotknutého pozemku,

— daňové príjmy vzniknuté usadením Scott,

— výdavky vzniknuté vo verejnom záujme,

— chyba vo výpočte pomoci,

— kapitalizácia úrokov.

28 Predovšetkým sa treba zaoberať piatou časťou druhého žalobného dôvodu.

Tvrdenia účastníkov konania

29 Žalobca tvrdí, že Komisia porušila článok 87 ods. 1 ES a článok 253 ES pristúpením ku kapitalizácii úrokov v napadnutom rozhodnutí. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že navrátenie *statu quo ante* nezahŕňa kapitalizáciu úrokov, ale vyberanie určeného ročného úroku. Kapitalizácia úrokov totiž nezodpovedá ustálenej praxi Komisie. Okrem toho žalobca tvrdí, že Komisia neodôvodnila uplatnenie kapitalizácie úrokov, a tým porušila článok 253 ES.

30 Scott pripúšťa, že v niektorých prípadoch môže byť vhodné uložiť povinnosť plniť zložené úroky, aby sa odstránilo zvýhodnenie, ktoré príjemca získal, napríklad v prípade, ak tento príjemca investoval sumu pôžičky bez úrokov, ktorú mu poskytol členský štát a získal by čistý zisk potom, čo splnil príkaz vrátiť túto sumu bez

zložených úrokov. K tomuto osobitnému prípadu však v predmetnej veci nedošlo a napadnuté rozhodnutie netvrdí opak.

- 31 Scott dopĺňa, že článok 2 napadnutého rozhodnutia stanovením, že vymáhanie sa musí vykonať v súlade s vnútroštátnymi pravidlami, spôsobuje, že úroky vzťahujúce sa na obdobie od vydania napadnutého rozhodnutia až do vrátenia pomoci sa vypočítajú na základe jednoduchkej sadzby. Ak je odôvodnené vypočítať týmto spôsobom úroky zodpovedajúce tomuto obdobiu, je o to viac odôvodnené vypočítať ich na základe jednoduchkej sadzby pre obdobie od priznania pomoci až do vydania napadnutého rozhodnutia.
- 32 Komisia pripomína, že v súlade s ustálenou judikatúrou v prípade protiprávnej pomoci vyhlásenej za nezlučiteľnú so spoločným trhom sa musí obnoviť účinná hospodárska súťaž (odôvodnenie č. 218 napadnutého rozhodnutia). Na tento účel sa musí zvýhodnenie, ktoré príjemca skutočne čerpal, v celom rozsahu odstrániť. Podľa Komisie napadnuté rozhodnutie tým, že aktualizovalo nominálnu hodnotu pomoci (pozri odôvodnenie č. 172), vzalo do úvahy skutočné zvýhodnenie, porovnateľné s poskytnutím bezúročnej pôžičky, ktorú príjemca požíval v priebehu dotknutého obdobia. Aktualizovaná hodnota predstavuje ekvivalent finančného zvýhodnenia vyplývajúceho z bezodplatného poskytnutia finančných prostriedkov pre určité obdobie a odráža náklady, ktoré by Scott znášala, ak by si túto sumu požičala v banke v roku 1987 až do prijatia napadnutého rozhodnutia. Komisia zdôrazňuje, že prístup, ktorý sledovala v napadnutom rozhodnutí, je v súlade s prístupom Súdu prvého stupňa v jeho rozsudku z 8. júna 1995, Siemens/Komisia (T-459/93, Zb. s. II-1675, bod 97), a preto je rozhodnutie dostatočne odôvodnené.
- 33 Komisia uvádza, že aktualizovaná hodnota prevzatá do napadnutého rozhodnutia už zahŕňa zvýhodnenie, ktoré príjemca čerpal medzi poskytnutím pomoci v roku 1987 a prijatím rozhodnutia, a preto je potrebné už len zohľadniť úroky za obdobie medzi dátumom rozhodnutia a skutočného vymáhania.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 34 Predovšetkým treba preskúmať tvrdenie žalobcu, podľa ktorého Komisia dostatočne neodôvodnila svoje rozhodnutie aktualizovať hodnotu pomoci uložením povinnosti zaplatiť zložené úroky.
- 35 Ako vyplýva z ustálenej judikatúry, odôvodnenie vyžadované článkom 253 ES musí byť prispôbené povahe dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, umožňujúce zúčastneným osobám pochopiť dôvody prijatia opatrenia a príslušnému súdu preskúmať ho. Požiadavka uvedenia dôvodov musí byť posudzovaná v závislosti na okolnostiach prípadu, najmä v závislosti na obsahu aktu, povahe uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý na jeho objasnení môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka. Nevyžaduje sa, aby v odôvodnení boli presne uvedené všetky relevantné právne a skutkové okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky uvedeného článku 253 ES, sa má posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale tiež s ohľadom na jeho kontext, ako aj s ohľadom na všetky právne predpisy upravujúce dotknutú oblasť (rozsudky Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 63, a z 30. septembra 2003, Nemecko/Komisia, C-301/96, Zb. s. I-9919, bod 87).
- 36 V predmetnej veci napadnuté rozhodnutie používa úrokovú sadzbu vo výške 5,7 % bez toho, aby upresnilo, že ide o zloženú sadzbu. Až po uskutočnení výpočtu vo vzťahu k sume 80,77 milióna FRF označenej ako „aktualizovaná hodnota“ pomoci ocenennej na sumu 39,58 milióna FRF v čase jej poskytnutia v roku 1987 je možné z rozhodnutia vyvodiť, že sa použila zložená sadzba. Komisia neuvádza žiadne dôvody, pre ktoré uplatnila zloženú sadzbu namiesto jednoduchej sadzby. Navyše neuvádza, ako uloženie povinnosti plniť úrokovú sadzbu umožňuje aktualizovať v roku 2000 hodnotu pomoci vo forme predaja pozemku za preferenčnú cenu v roku 1987.

- 37 Žalobca, podporovaný spoločnosťou Scott, tvrdí, že vzhľadom na to, že kapitalizácia úrokov vytvára nový postup Komisie, bolo jej povinnosťou odôvodniť v tomto ohľade jej rozhodnutie.
- 38 Je nutné konštatovať, že k dátumu vydania napadnutého rozhodnutia žiadne pravidlo nestanovovalo, že úroková sadzba upravená v príkazoch na vymáhanie má byť zložená a že Komisia v rámci svojich príkazov na vymáhanie uloženie zložených úrokov neuplatňovala.
- 39 V prvom rade pokiaľ ide o neexistenciu takýchto pravidiel, treba pripomenúť, že právomoc zverená Komisii prijímať rozhodnutia nariaďujúce vymáhanie protiprávnej pomoci v súčasnosti upravuje nariadenie č. 659/1999 (pozri v tejto súvislosti rozsudok Département du Loiret/Komisia, už citovaný v bode 18 vyššie, body 50 a 51). Z článku 14 ods. 2 nariadenia č. 659/1999 vyplýva, že „pomoc, ktorá sa má vymáhať podľa rozhodnutia o vymáhaní, bude zahŕňať úrok s príslušnou sadzbou stanovenou Komisiou“. Komisia vo svojich písomných odpovediach na otázky Súdu prvého stupňa potvrdila, že toto posledné ustanovenie nijako neupresňuje uplatnenie jednoduchej alebo zloženej úrokovej sadzby.
- 40 Vo svojom oznámení o úrokových sadzbách uplatniteľných v prípade vymáhania protiprávnej pomoci, uverejnenom v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* 8. mája 2003 (Ú. v. EÚ C 110, s. 21), tri roky po prijatí napadnutého rozhodnutia, totiž Komisia konštatovala, že vyvstala otázka, či úroky uplatniteľné v prípade vymáhania protiprávnej pomoci majú byť jednoduché alebo zložené a dospela k záveru o „nutnosti objasniť jej postavenie v tejto súvislosti“. Informovala tak členské štáty a dotknuté strany, že v každom rozhodnutí nariaďujúcom vymáhanie protiprávnej pomoci, ktoré prijme v budúcnosti, uplatní referenčnú sadzbu na základe zloženej sadzby. Z toho *a contrario* vyplýva, že pred vydaním tohto oznámenia nebolo postavenie Komisie, pokiaľ ide o používanie zloženej úrokovej sadzby v jej príkazoch na vymáhanie, zrejmé.

- 41 Používanie zloženej úrokovej sadzby bolo v právnej úprave upravené iba v článku 11 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 659/1999 (Ú. v. ES L 140, s. 1; Mim. vyd. 08/004, s. 3), podľa ktorého „úroková sadzba bude používaná na zostavenom základe až do dňa vrátenia pomoci“.
- 42 V druhom rade Komisia nijako nepreukázala, že vo svojej praxi ukladala povinnosť platiť zložené úroky vo svojich príkazoch na vymáhanie v dobe vydania napadnutého rozhodnutia. Na jednej strane v tejto súvislosti nepoukazuje v napadnutom rozhodnutí na žiadne rozhodnutie. Na druhej strane v odpovedi na písomnú otázku Súdu prvého stupňa, ktorá smerovala k zisteniu jej praxe v danom období, Komisia nevedela označiť jediné skoršie rozhodnutie vydané pred napadnutým rozhodnutím ukladajúce povinnosť platiť zložené úroky.
- 43 Z toho vyplýva, že uloženie povinnosti platiť zložené úroky v predmetnej veci bolo prvým prejavom novej a významnej politiky Komisie, ktorú Komisia nijako nevysvetlila. Komisia mala v napadnutom rozhodnutí na jednej strane uviesť, že rozhodla o kapitalizácii úrokov, a na druhej strane odôvodniť svoj prístup (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok Súdneho dvora z 26. novembra 1975, *Fabricants de papiers peints/Komisia*, 73/74, Zb. s. 1491, body 31 až 34). V rozpore s tým, čo tvrdí Komisia (pozri bod 32 vyššie) poukázanie na rozsudok *Siemens*, ktorý sa vo všeobecnosti týka významu uloženia povinnosti platiť úroky, neprináša v predmetnej veci potrebné upresnenia.
- 44 Treba doplniť, že vzhľadom na dobu, ktorá uplynula od dátumu sporného predaja do vydania napadnutého rozhodnutia, konkrétne trinásť rokov, uloženie povinnosti platiť zložené úroky malo značné finančné dôsledky na sumu pomoci, ktorá sa má vymáhať (pozri bod 10 vyššie). Žalobca a vedľajší účastník konania mali teda osobitný záujem na poznaní dôvodov, na základe ktorých bola táto povinnosť platiť zložené úroky uložená. Za týchto podmienok bola povinnosť Komisie odôvodniť napadnuté rozhodnutie zvýšená.

- 45 Okrem toho je odôvodnenie Komisie nedostatočné, pokiaľ ide o použitie úrokovej sadzby vo výške 5,7 %. Komisia sa v napadnutom rozhodnutí obmedzuje na jej opísanie ako referenčnej sadzby používanej na vyhodnotenie prvků pomoci verejných subvencií vo Francúzsku od 1. januára 2000 a v poznámke pod čiarou uvádza ňou vypracovanú tabuľku používanú na vyhodnotenie „ekvivalentu-subvencie“ pomoci a uvádzajúcu referenčné sadzby a aktualizčné sadzby stanovené pre členské štáty (odôvodnenia č. 172 a č. 239).
- 46 Podľa oznámenia Komisie z roku 1997 týkajúceho sa metódy určenia referenčných a aktualizčných sadzieb (Ú. v. ES C 273, s. 3) sa „indikatívna sadzba definuje ako medzibanková swap sadzba na obdobie piatich rokov... zvýšená o prirážku“. Zdá sa, že sadzba 5,7 % uplatniteľná na rok 2000 odrážala referenčnú sadzbu pre obdobie piatich rokov. Napadnuté rozhodnutie teda nijako neodôvodňuje použitie takejto sadzby pre obdobie trinástich rokov začínajúce od dátumu sporného predaja v roku 1987 do vydania napadnutého rozhodnutia v roku 2000.
- 47 Okrem toho oznámenie z roku 1997 neobsahuje žiadny údaj týkajúci sa otázky, či sadzby majú byť jednoduché alebo zložené. Až do vydania napadnutého rozhodnutia sa používala dotknutá tabuľka pre uplatnenie jednoduchých úrokových sadzieb. Žiadne odôvodnenie nie je uvedené v napadnutom rozhodnutí, pokiaľ ide o otázku, či sa tieto sadzby prijali na výpočet zložených úrokov.
- 48 Komisia tvrdí, že použitie zloženej sadzby na účely aktualizácie pôvodnej hodnoty subvencie je odôvodnené nevyhnutnosťou obnoviť účinnú hospodársku súťaž zrušením zvýhodnenia, ktoré príjemca využíval (pozri bod 32 vyššie).
- 49 Takéto odôvodnenie na jednej strane predpokladá, že príjemca stále požíva takéto zvýhodnenie k tomuto dátumu a na druhej strane, že forma spornej pomoci je porovnateľná s bezúročnou pôžičkou sumy, ktorá zodpovedá hodnote pôvodnej subvencie. Napadnuté rozhodnutie však neobsahuje žiadne vysvetlenie k tomuto bodu.

50 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa napadnutého rozhodnutia sa pomoc poskytnutá Scott v roku 1987 uskutočnila vo forme prevodu upraveného pozemku za preferenčnú cenu, to znamená cenu nižšiu ako bola cena na trhu v tomto období. Vôbec nie je zrejmé, že za týchto podmienok aktualizácia hodnoty pôvodnej subvencie uplatnením zloženej úrokovej sadzby vo výške 5,7 % počas dotknutého obdobia vedie k číslu zodpovedajúcemu hodnote zvýhodnenia, ktoré čerpal príjemca ako vlastník veci v roku 2000. Komisia totiž konštatovala, že zvýhodnenie poskytnuté v roku 1987 spočívalo v prevode vlastníckeho práva k upravenému pozemku so subvenciou vo výške 56 % (39,58 milióna FRF z hodnoty odhadovanej na 70,588 milióna FRF). Napadnuté rozhodnutie neupresňuje, v čom naďalej spočívalo zvýhodnenie Scott v čase jeho prijatia.

51 Navyše je nepochybné, že podľa francúzskych orgánov Scott ukončila svoju činnosť v priemyselnej zóne La Saussaye a že pozemok a závod sa predali spoločnosti P & G v roku 1998 (pozri bod 7 vyššie) za cenu 27,6 milióna FRF (odôvodnenie č. 162 napadnutého rozhodnutia). Hoci Komisia nepovažovala za nevyhnutné preskúmať toto číslo, nespochybňuje, že tento predaj sa uskutočnil za normálnych trhových podmienok a tento predaj si v napadnutom rozhodnutí vysvetľuje pripustením možnosti, že pozemok sa predal za sumu 27,6 milióna FRF (odôvodnenia č. 163 až č. 166). Táto cena bola teda nižšia nielen ako hodnota, ktorú Komisia určila v roku 1987 (70,588 milióna FRF), ale tiež ako cena 31 miliónov FRF, ktorú Scott zaplatil spoločnosti Sempel.

52 Za týchto podmienok a pri neexistencii akéhokoľvek odôvodnenia v napadnutom rozhodnutí, pokiaľ ide o vzťah medzi údajným zvýhodnením Scott v roku 2000 a sumou 80,77 milióna FRF, nemôže Súd prvého stupňa vykonať svoju súdne preskúmanie vo veci otázky, či použitie zloženej úrokovej sadzby vedie k aktualizovanej hodnote zodpovedajúcej hodnote zvýhodnenia, ktoré sa má odstrániť.

53 Nakoniec napadnuté rozhodnutie obsahuje zjavný rozpor, ktorý Komisia nevyvetlila. Hoci Komisia vypočítala aktualizovanú hodnotu pomoci v napadnutom

rozhodnutí s použitím zloženej sadzby, článok 2 uvedeného rozhodnutia, stanovením, že vymáhanie sa musí uskutočniť v súlade s vnútroštátnymi pravidlami (pozri bod 10 vyššie), má za následok, že úroky vzťahujúce sa na obdobie od vydania napadnutého rozhodnutia až do vymáhania pomoci sa vypočítajú s jednoduchým úrokom. Komisia nijako neodôvodnila uplatnenie úrokov na zostavenom základe do dátumu vydania napadnutého rozhodnutia a neskôr úroky na jednoduchom základe až do vymáhania pomoci. Okrem toho hoci Scott poukázala na tento rozpor (pozri bod 31 vyššie), Komisia sa ani nepokúsila odôvodniť svoj prístup v tomto ohľade v rámci predmetného konania.

- 54 Z toho vyplýva, že napadnuté rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené. Je preto potrebné piatej časti druhého žalobného dôvodu vyhovieť a zrušiť napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa týka pomoci poskytnutej vo forme preferenčnej ceny sporného pozemku bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ďalšie žalobné dôvody a tvrdenia uvedené na podporu žaloby.

O trovách

- 55 Vo svojom rozsudku Département du Loiret/Komisia, už citovanom v bode 18 vyššie, Súd prvého stupňa rozhodol, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.
- 56 Prislúcha teda Súdu prvého stupňa rozhodnúť v tomto rozsudku o súhrne trov konania, týkajúcich sa konaní pred Súdom prvého stupňa.
- 57 Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto

zmysle navrhnuté. Keďže žalovaná nemala úspech v podstatnej časti svojich dôvodov, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu všetkých trov konania v súlade s návrhom, ktorý v tomto zmysle podal žalobca a Scott.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (prvá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozhodnutie Komisie 2002/14/ES z 12. júla 2000 o štátnej pomoci poskytnutej Francúzskom v prospech Scott Paper SA/Kimberly-Clark sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka pomoci poskytnutej vo forme preferenčnej ceny pozemku uvedenej v jeho článku 1.**
- 2. Komisia znáša svoje vlastné trovy konania a trovy konania žalobcu a Scott.**

Cooke

García-Valdecasas

Labucka

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 29. marca 2007.

Tajomník

Predseda komory

E. Coulon

J. D. Cooke